

Vallekilde, d. 14de Januar. 1896

Kære Sanne! Tak for det nydelige julekort, Du sendte mig; jeg fik så mange kønne kort fra broder- og søsterbørn til denne jul, det glæder mig altid, når de unge tænke venlig på mig. Jeg har så meget at bestille i denne tid, så Du må nøjes med dette lille kort; når jeg har gået hele dagen, føler jeg mig så træt om aftenen, at jeg lidet er oplagt til at skrive. Jeg håber, I har det godt og har haft en god og velsignet jul; jeg var slet ikke i kirke i julen, da jeg havde en patient, jeg ikke kunde gå fra; det gjorde mig ondt, at jeg ikke fik vor kære præst at høre i den velsignede juletid. Du kan tro vi har en god præst her, kære Sanne, en dag var han hernede og besøgte mig og sad længe og talte med mig, jeg holder så meget af ham, og det gør vi alle her. Nu må Du hilse alle kærligt, kære Sanne! Et godt og glædeligt nytår ønsker jeg Eder alle!

Lev vel! Gud i vold!

Din Bette faster.

Vallekilde, d. 25de Februar 1896

Kære Sanne!

Tak for brevet! Du skriver altid, at Du synes, mine breve skulde være længere, men jeg synes også, at Dine er lovlig korte, min kære Sanne, og hvad indholdet angår, behøver Du ikke at være i forlegenhed med, hvad Du skal skrive til mig. Når Du fortæller mig om, hvorledes Du og I alle have det derhjemme, så er det netop, hvad jeg vil have, andet indhold forlanger jeg ikke; fortæl mig kun alt om Eder selv, så er jeg glad og ønsker ikke mere. Ja, jeg ved godt, at Marie forstår at gøre sit hjem hyggeligt, hun har altid haft evner til at gøre det smukt og godt omkring sig, og jeg håbede, at hun vilde anvende dem til at gøre det hyggeligt hos og for Eder i det mindste en tid, men det skulede nu ikke være. Giv hende indlagte lille brev; ved Du, om hun har fået de vævebøger, hun bestilte? Jeg skrev ind til København og bad om, at de måtte blive sendte med postoprævning efter Maries ønske, men jeg har ikke hørt om Marie har fået dem eller ej. Det er underligt, at Du ikke fortæller mig, at Ki skal til København; det er da en stor begivenhed i hans liv, ja. Gud give nu det må gå ham godt. Hos hvem skal han i lære, og hvor lang tid skal han stå i lære, det er jo bødker han skal være, ikke sandt? Jeg håber, jeg en gang får ham at se; måske han kommer en lille tur herud i sommer, når Sunneva er på skolen, det kan han så godt, hvis han da kan få så megen frihed; han kunde komme herud en Lørdag og så blive til om Mandagen, det vilde være sådan et passende lille besøg. Han kan måske komme i pinsen, hils ham og sig ham det fra mig. Din fader og I alle vil nok savne ham, når han rejser, men nu må Zakarias snart erstatte ham, han er jo også snart en stor dreng, til sommer fylder han 10 år, ja, tiden går.

Hvorledes mon vinteren har været oppe hos Eder i år, her har den været usædvanlig mild, vi har næsten slet ingen sne haft og kun ganske lidt frost; nu i nogle dage har der været østenvind og frost, men i dag er det ganske mildt igen, og solen skinner dejligt. Bliver det sådan ved, kan træerne snart knoppes og blomsterne begynde at titte frem; jeg har også hørt, at der allerede er bleven fundne anemoner og skovmærker i skovbunden; men jeg har naturligvis ikke været i skoven på denne årstid. Du skriver, kære Sanne, at Du tænker, jeg holder mere af Færøerne end af det flade Danmark, dertil kan der svares både ja og nej; jeg glemmer naturligvis aldrig Færøerne, hvor jeg er født og har levet hele min ungdom, men jeg elsker den milde, bløde, frugtbare danske natur og de danske mennesker, der have bevist mig så meget godt; ingen har nogen sinde på Færøerne været så dog imod mig, som folk have været her, og derfor vil jeg gerne bo i Danmark hos det danske folk. Derfor kunde jeg jo nok haft lyt til at se Færøerne og alle Eder en gang igen, men det er der ingen udsigter til, uden at jeg finder en skat eller vinder i lotteriet, penge er det atter småt med hos mig. Vil Du give Marie dette lille brev, kære Sanne, og vil Du hilse Johanne og sige, at hun skal få brev næste gang, denne gang kniber det med at få tiden at slå til; det var også en uforskammet tid "Laura" blev borte.

Nu må uDu hilse Din fader og moder og alle søskende kærligt og lev Du så vel ; min kære Sanne!

Din hengivne

Bette faster.

Skriv igen.

Vallekilde 3die påskedag 1896

Kære Sanne!

Tak skal Du have for Dit kære brev, denne gang må Du lade dig nøje med en hilsen og lykønskning til fødselsdagen d. 19de, ja, Gud give Du må få et godt og velsignet år. Kære Sanne! Du er i en dejlig alder, 20 år, tænk hvor meget godt Du kan komme til at udrette i verden, når Du vil bruge de ævner og kræfter, Vor-Herre har givet Dig, og Du har jo ikke forsømt tiden i de sidste år, håber jeg, men lært noget, som kan være Dig til gavn i Fremtiden.

Du skriver om alle de fremmede, I venter på Søndag kære Sanne, ja, det er nu noget, jeg synes er forkert, at folk ikke kan få lov at være i ro den dag med deres egne; bare den dumme skik snart vilde høre op, at folk skal gå sådan og rende fra hus til hus; hvis det var mig, der skulde tage imod alle disse snyltegæster, så tror jeg, jeg vilde sige: "Gå til min nabo!"

Så kære Sanne må Du være fornøjet denne gang. Hils alle kærligt og forsmå ikke mit gamle billed, som herved sendes Dig.

Kærlig hilsen fra Din hengivne

Bette faster

Hils Marie og spørg hende om hun aldrig mere skriver til mig.

Vallekilde 18de April 1896

Kære Sanne!

Du må hilse Johanne fra mig og sige, at jeg er meget ked af, at bogen endnu ikke er kommen, så hun kan få den til sin fødselsdag. Hvorledes går det nu Dig, kære Sanne, med din læsning, nu er det ikke så længe, til Du skal tage den afgørende eksamen. Jeg vil ønske det må gå Dig godt, og Du må slippe vel igennem; hvad tænker Du så på, når eksamen er overstået, er det noget på Færøerne Du så kan få fat på, hvem er blevet lærerinde ved skolen i Thorshavn efter Hanne? Hvornår mon nu Ki kommer til København, det var morsomt, om han kunde komme en lille tur herud og besøge Sunneva og mig, vi skulde nok gøre det godt for ham, når han kom. Sunneva tænker på at tage til København, når skolen er forbi, det var godt for Ki at have hende derinde, synes Du ikke også det. Jeg tænker altid så meget på de unge, der skal ud i verden, der møder dem så meget, kan Du tro, som ikke altid er så let at gå igennem; men vi må trøste os med, at de er i Guds hånd og under hans varetægt, ellers var det ikke til at udholde at tænke derpå.

Denne gang bliver det ikke mere, kære Sanne, hils nu Din fader og moder og alle søskende kærligt, og lev så vel!

Kærlig hilsen fra Din

Bette fæster

Vallekilde 28de Maj 1896

Kære Sanne!

Tak skal Du have for Dit kære brev, det er dog kedeligt for Eder med de mæslinger, nu vil jeg da håbe, at I alle er raske igen. Det var godt at Kristian kom sig så hurtigt efter difteritisen, men så kan det jo godt være, han havde mæslingerne tilbage. Får han så dem også, kommer han vel ikke til at rejse til København denne sommer; men det må vel også være godt for noget.

Nu skulde Du se, kære Sanne, hvor her er dejligt i sommertiden, jeg går gerne en tur haven rundt hver dag, når jeg har tid til det, for at fryde mig over alt det skønne, der myldrer frem. Ja, sommeren er dejlig; den elsker jeg, vinteren med kulde og mørke, den er ikke min ven.

Nu går Sunneva rigtig og nyder den kønne tid, hun savner kun Eder derhjemme, men derfor må I nu også tænke godt på hende, kære Sanne, det bliver dog så, at hjemme er bedst at hvile. ”Ingentids er roserne så røde, og igentids er tornene så små, og ingentids er dunene så bløde, som dem vor barndoms uskyld hvilte på”. Det kommer nok alle de til at sande, der fra et godt hjem skal ud i det fremmede; den, der aldrig har prøvet det, ved ikke, hvorledes det er, det må erfares for at forstås.

Nu lakker det mod enden af Din skoletid, kære Sanne, Gud give nu, det må gå Dig godt, og Du må få gavn og glæde af den tid, Du har ofret. Jeg tænker så meget på Eder alle, I er så mange hvor mon I alle skal hen i verden engang, når I ikke mere har fader til at sørge for Eder; Gud give han må leve mange gode år endnu og have sin helbred, så han kan arbejde for Eder; men nu kan I også snart begynde at hjælpe til. Sunneva skulde komme med brev, så vi kunde sende i fællesskab, så sparede hun frimærke denne gang; hun er nok ikke så vel forsynt med penge, der går meget til, hvor alting skal betales selv den mindste smule, en får; men hun kan vel nok senere tjene sig nogle igen, for øjeblikket er hun i stor forlegenhed, hun får nok lidt hjemmefra, tror Du ikke?

Det var da en vældig hob gaver Johanne fik til sin konfirmation; hvad konfirmationen er eller i virkeligheden skulde være kan let blive glemt for alt det, der følger med særlig da i Thorshavn, der er folk som de var rent tossede; synes Du ikke også, kære Sanne, at det var bedre, folk den dag levede i stilhed med deres børn end at have denne renden på dørene og så at modtage alle disse gaver, der så en gang ved lejlighed skal gengældes; jeg synes, det hele er så ravruskende pinegalt, så jeg vilde gøre oprør imod det og aldrig føje mig efter sådan noget dumt pjank for ikke at give det et værre navn. Men det kommer jo ikke mig ved, og der siges jo, at man må synge med de fugle, man er iblandt, skønt det kan sommetider volde en mange ubehageligheder.

Nu må Du hilse alle derhjemme kærligt, kære Sanne, Din fader og moder og alle søskende. Spørg Ki, om kan aldrig skriver et par ord til mig og ligeledes Sigrid, nu er hun en stor pige, Zakarias er vel også stor nu, han fylder snart 10 år; nu kan det ikke vare så forfærdelig længe, til I alle er voksne.

Lev nu vel, kære Sanne! Skriv snart til mig igen, og fortæl mig om alt derhjemme. Gud i vold!

Din hengivne

Bette faster

Vallekilde 1ste Juli 1896

Kære Sanne!

Rigtig mange tak for Dit kære brev! Jeg tænker så meget på Dig i denne tid og ønsker, det må gå Dig godt til Din eksamen, som Du nu har slidt for i hele tre år, ja, Gud give, det må gå Dig godt! Du må være ved frit mod og ikke ængste Dig, når Du har gjort Din flid og nyttet tiden godt, så håber jeg nok, det vil gå for Dig. Nu har Sunneva kun en måned tilbage at være her, ja, tiden går hurtig og hvis hun nu ikke var længere fra Eder, end at hun kunde komme hjem og have sig en lille ferie var det dejligt, men vejen er for lang, og hun må derfor til fremmede igen. Jeg skrev til Din fader at hun måske kom til en præstegård ovre i Jylland, men det blev der ikke noget af, der forlangtes mere arbejde, end hun godt kunde tage sig på; nu er der tale om en plads på latin og realskolen i Birkerød ikke langt fra København, og den tænker jeg hun tager; det bliver nok mest stuepigearbejde, hun får med at gøre, men ikke vask, så jeg tænker ikke arbejdet bliver så strængt, og 12 kr skal hun have i løn om måneden. Det er en i alle måder pæn plads, det er jeg sikker på.

Det er ikke så godt, når en ikke har lært noget, at få bedre pladser, hvis Sunneva kunde tage et årstid hen og lære husholdning, vilde det straks hjælpe hende bedre frem, men det kan jo også blive godt, som det er; jeg håber, hun kommer til Birkerød og får det godt der.

Har Du tænkt på hvad Du vil tage Dig for, kære Sanne, når Du er færdig med Din eksamen? Er der nogen plads, Du kan få derhjemme, som Du kan blive glad ved, eller måske Du kundefå nogle små børn at læse med privat til en begyndelse. Din søster Marie er så flink og dygtig til håndarbejde, øv Dig hos hende, det vil Du have godt af. Jeg glæder mig til at få Dit billede, Sunneva siger, at Du vil sende mig et senere, Du er så sød på det billede, Sunneva har fået. Jeg skal hilse Dig fra Thurid, skriver Du aldrig til hende, hun er nu kommen op til Hjørring, hendes adresse er: Fru Kirstine Lund, Hjørring. Hils Din fader og fortæl ham, at jeg har i Søndags talt med en god bekendt af ham, en skibskaptajn, der i nogle år har ført "Frederiksvåg"; han var med sit skib et sted 1/2 mils vej herfra, og så kom han herop i Søndags for at se sig om ifølge med en ung sømand, som bor derhenne, og som stadig kommer her på skolen. Jeg kom tilfældigvis til at tale med ham, og så sagde han, at han kendte Din fader godt, og det var rimeligt, når han har ført "Frederiksvåg". Han gik fra skibet i København, den gang Marie skulde rejse hjem, så I ved nok hvem han er; jeg fik ikke at vide hvad han hed. Han sagde, at han kendte godt Ludvig Poulsen. Nu bliver det nok ikke længere denne gang, kære Sanne, Du må hilse alle derhjemme så mange gange, Din fader, moder, Ki, Sigrid, Zakarias, Hjalmar og Mads, til Johanne skal jeg skrive lidt. I overmorgen er det Zakarias's fødselsdag, så bliver han 10 år, ja, han er nu en stor dreng. Hils Ki, at jeg har tænkt på at skrive til ham engang, men det må vente til senere.

Lev Du nu vel, kære Sanne!

Gud give, det må gå Dig godt!

Mange kærlige hilsener sendes Dig fra Din hengivne

Bette faster.

Vallekilde 12te Septbr. 1896

Kære Sanne!

Tak for Dit sidste kære brev, som Du endnu ikke har fået svar på, men der har heller ikke været mere end en lejlighed siden. Jeg tænker så meget på Dig i denne tid, kære Sanne, er det ikke i denne måned Du skal til eksamen? Gud give, det nu må gå Dig godt, jeg håber det for Dig

Jeg har kun en eneste gang hørt fra Sunneva, siden hun rejste herfra, jeg håber, hun har det godt; Bennike fortalte mig, at han havde set hende, han havde været i Birkerød, og hun så glad og fornøjet ud. Jeg håber da, hun skriver til Eder nu med "Thyra". Har Ddu talt med Sanne Lützen, siden hun kom hjem, hun kunde da rigtig fortælle Eder, hvorledes Sunneva havde det. Hvorledes bliver det nu med Ki, kære Sanne, kommer han til København i år, eller bliver det nu ikke før end til næste år? Jeg får nok ikke skrevet noget langt brev denne gang, men lidt skulde Du dog have. De unge folk fra Ørdevig, der boede hos Eder er vist rigtig flinke; jeg har hørt at en af sønnerne skal være forlovet med Rasmine Justinussen, er det sandt og synes hans forældre om det?

I dag har jeg fået brev fra Sanne fra Skotland, hun har så meget arbejde i sin plads, det er ikke godt for hende, hun er ikke så stærk.

Nu kommer efteråret, det er ikke så skønt som forårstiden med al sommerens herlighed i vente, nu falmer skoven og fuglesangen tier, og derefter kommer så den mørke, kolde vinter. Jeg holder mest af sommeren med lys og varme, vinteren er ikke min ven, men Gud ske lovfor, at vi ved, at efter vinter kommer vår, ikke alene her på jorden, men også til sidst "livsalig i Guds rige".

Mon der kommer nogen fjer med "Laura", nu er Du ked af den fjersnak, jeg håber også, det skal være sidste gang, jeg spørger om dem; jeg vilde rigtignok ønske, den kom denne gang, jeg er bleven plaget så meget for den, var det ikke, vilde jeg heller ikke plaget Din fader, han kan have nok foruden det. Ellen faster skrev engang, at han havde fået et så slemt tilfælde og var falden om på gulvet uden at kunne tale; Du kan tro, det gjorde mig ondt da jeg hørte det; han er nu også snart en gammel mand og har slidt meget i sine dage. Han fyldte 60 til sin sidste fødselsdag, det er ikke så lidt, når en mand først er så gammel, går det ned ad bakke.

Hvis Du var her nu, skulde Du få alle Dine lommer fulde af æbler, pærer og blommer og mere til. Jeg vilde så gerne sendt lidt til Eder, men det har altid gået så uheldig, når jeg har prøvet at sende, så jeg ved ikke, hvad det bliver til. Nu må Du hilse alle derhjemme så kærligt, kære Sanne, skriv til mig, jeg vil gerne høre fra Eder alle.

Lev vel! Gud i vold!

Kærlig hilsen fra

Din hengivne

Bette faster.

Spørg Marie, om hun har fået vævebøgerne.

Vallekilde 18de Septbr. 1896

Kære Sanne!

Rigtig tak for Dit kære brev, og hils Din fader mange gange og sig ham tak for fjereren; jeg har ikke fået pengene for den endnu, men jeg håber, jeg får dem så betids, at jeg kan få dem med denne gang, hvis ikke, kommer de næste gang.

Det var en stor nyhed, Du fortalte mig, min kære Sanne, jeg har nok hørt en fugl synge lidt om det, men jeg vidste jo ikke, om der var noget i det. Gud give Dig nu lykke og velsignelse og alt godt, jeg tænker så meget på Dig nu og håber, Du er kommen godt gennem din slemme eksamen. Hils nu Din ven mange gange fra mig, det vil være mig en stor glæde at se ham; jeg glæder mig altid, når jeg hører noget godt fra Eder, og dette håber jeg, skal blive til lykke og glæde, kære Sanne! Denne gang får I nok brev fra Sunneva; jeg fik brev fra hende for nogle dage siden, og da skrev hun, at hendes fartplan var bleven borte, så hun har naturligvis ikke vidst, at "Thyra" gik; jeg kan tænke mig, at I er blevne skuffede over ikke at få brev fra hende. Hun skrev ellers til mig, at hun havde det godt og var fornøjet ved at være der; hun kan jo have nok at bestille, men det er ikke noget strængt arbejde, og alle er flinke imod hende. Hun kan også af og til komme ind til København, det er ikke så langt: Din kæreste skal vel ud og besøge hende, når han kommer til København. Det er fornøjeligt, at han skal til Askov, der bliver han nok glad ved at være. Du kommer måske en gang til Vallekilde, eller vil Du også til Askov?

Jeg har skrevet til Dig med "Thyre", så Du får ikke noget langt brev denne gang, da jeg i disse dage har så meget at bestille. Jeg tænker, jeg får lidt æbler at sende denne gang, og jeg vil håbe, det nu skal lykkes at få dem derop, uden at de rådne; bare vejen ikke var så lang, så kunde jeg nok sendt noget.

Nu må du hilse alle så kærligt, min kære Sanne! Lev vel! Gud i vold!

Tusinde kærlige hilsener

fra Din

Bette fæster.

Kære Sanne!

Rigtig mange tak for Dit kære brev, det fornøjede mig også, at Din kæreste skrev til mig, og så snart jeg får besørget mine breve til Island og Færøerne, skal jeg skrive til ham til Askov. Der er en Færing foruden ham på Askov i vinter, Rasmus Rasmussen fra Vågø, han var her i to vintre og er rigtig flink; og så er der også en anden, som har været her på Vallekilde, han hedder Søren Sørensen, og er sådan et prægtigt menneske; Thrine kender ham. Jeg håber, Din kæreste vil blive gode venner med ham. Nu har Du så været på Kunø, syntes Du godt om at være der? Jeg tænker mig, at der kan være kønt på sine steder på Kunøen. Hvad skal Du nu bestille i vinter, kære Sanne, skal Du være hjemme og hjælpe til i huset, eller hvad skal Du. Ellen faster skrev, at Kristian nu igen var bleven syg, nu han skulde rejse, det er ligesom han ikke skulde hjemmefra; nu bliver han vel også hjemme i vinter, jeg synes også, det er bedre at komme herved til Danmark imod sommeren end imod vinteren. Han er heller ikke så gammel, han kan vel nok nå at få lært det, han skal lære endnu.

Vil Du hilse Din fader, kære Sanne, og sige, at denne gang kommer pengene for fjereren; det er med tillæg af postpenge 11 kr. 84 ø., som jeg nu har afsendt ved postanvisning. Hils ham så og sig ham tak for al sin ulejlighed. Du lader mig nok vide med næste post, om pengene er fremkomne. Denne gang fik Sunneva vel nok brev fra Eder, sidste gang jeg hørte fra hende, syntes hun, det var så forfærdelig længe siden, nogen af Eder havde skrevet, men der var jo heller ikke kommet noget skib i lang tid. Jeg tænker, hun har det godt inde i Birkerød, hun har da aldrig nævnt om andet. Mon ikke Din kæreste var ude og besøge hende, det er ikke så langt fra København til Birkerød.

Nu har vi så igen begyndt på skolen her i Vallekilde og mange elever er der, henved 200 stykker, det er noget, der kan forslå, synes Du ikke det; der skal store gryder til at koge mad i en sådan husholdning, og al den masse smørrebrød der bliver smurt hver dag, det er noget der kan forslå. Fra Færøerne er der kun de to af dem, der var i fjor, Absalon og Magnus, de besøge mig tit særlig Magnus, han kan nok lide at komme herved om aftenen, når skoletiden er forbi, og få sig en lille færøsk passiar.

Nu er det længe siden, jeg hørte noget fra Johanne, hils hende fra mig og spørg hende, om hun ikke snart skriver. Endnu er "Thyra" ikke kommen, mon jeg får noget brev med den? Efter fartplanen er dette jo det sidste skib i år, men jeg lever i håbet om, at der skal et op inden jul, som det har gjort de sidste år; der er dog usikkert, derfor vil jeg nu ønske Eder alle en glædelig og velsignet jul og et godt nytår! Men går der skib op igen inden jul, hører I fra mig.

Hils nu alle Dine søskende så kærlig fra mig, fortæl mig lidt om hver især og glem ikke at hilse Din fader og moder. Også til slut de bedste ønsker for Dig selv, kære Sanne, hav det nu rigtig godt i vinter.

Tusinde kærlige hilsener

fra Din

Bette faster.

Blev der nogen fjer sendt til Jylland?

Kære Simon Johannesen!

Tak for brevet og undskyld, at jeg ikke før har skrevet det, men det må tjene til min undskyldning, at jeg har haft så travlt med at skrive til Island og Færøerne, rimeligvis for sidste gang i år. Og så vil jeg foreslå, da vort slægtskab nu er fastslået, at vi sige "Du" til hinanden, således har jeg altid haft det med mine broder- og søsterbørn og nu er Du jo indtrådet i rækken af de første. Jeg kan ikke skrive ligefrem, når jeg skal skrive det stive "De", og jeg antager ikke, Du tager det ilde op, at jeg straks gør min fasterrettighed gældende og sætter "De" på døren.

Sanne skrev forrige gang, at hun tænkte, Du vilde komme herud til Vallekilde, inden Du rejste til Askov, men da "Laura" blev så meget forsinket, opgav jeg håbet om, at det vilde ske; det kan måske lykkes en anden gang, Du må sé Vallekilde, mens Du er hernede. Mourits Vinter skrev, at Simon hansen fra Klaksvig skulde rejse til København med "Laura", og han vilde så komme til Vallekilde en tid, endnu har han ikke været her, men han kommer måske senere. En Færing foruden Dig er jo på Askov i vinter, Rasmus Rasmussen fra Vågø, hils ham mange gange fra mig, han er jo en gammel "Vallekillling", og hvis der findes en der hedder Søren Sørensen, som ligeledes hører til "Vallekillingerne", så hils også ham rigtig venlig fra mig. Jeg håber, Du skal blive godt kendt både med R. og S., de er to rigtig flinke mennesker begge to, som jeg holder meget af. Og så håber jeg for Dig, at Du må få godt udbytte af Dit ophold i Askov, så Du ikke skal have gjort din lange rejse forgæves; men Du bliver nok glad ved opholdet i Askov, det tvivler jeg ikke om. Selv har jeg aldrig været der, men jeg ved, at der er gode kræfter i virksomhed der; og jeg håber, når vinteren er til ende, Du da må føle, at Du har levet en rig og velsignet tid.

Jeg kan ikke skrive til Dig på færøsk, men derfor vil jeg gerne, at Du skal skrive færøsk til mig; jeg har ikke haft tid og lejlighed til at øve mig i at bruge pennen i færøsk; men jeg tror nok, jeg kan tale det fuldt så vel som de fleste, og jeg har ikke sat noget til af det i de 8 år, jeg nu har været borte fra Færøerne, det kan Du selv overbevise Dig om, når vi en gang mødes. Når jeg gjorde mig umage, kunde jeg nok skrive et brev på færøsk, men jeg må for det meste skynde mig, når jeg skal skrive, og så falder det danske, som jeg har skrevet fra barnsben, lettere. Her på skolen er der to Færing i vinter, de var her også forrige vinter; den ene af dem Absalon Joensen sig, at han kende Dig rigtig godt, og han undrede sig over, at Du ikke havde skrevet til ham. Den anden hedder Magnus Jakobsen og er fra Thorshavn, Du kende ham vel nok.

Jeg håber snart at høre fra Dig om, hvorledes Du finder Dig tilfreds på Askov, om de første indtryk, som tit har megen betydning for det hele.

Lev nu rigtig vel! Gud i vold!

Kærlig hilsen fra Din hengivne

Betty faster

Vallekilde d27de Novbr. 1896

Kære Sanne!

Nu blev det dog så, at der går post til Færøerne endnu endnu en gang i år, men det bliver vel også den allersidste, så denne gang får I min sidste julehilsen. Jeg vilde så gerne i år sendt en af de små julebøger, men de er ikke komne endnu, de kommer ikke førend i næste uge, og skibet skal gå d.

1ste Decbr., hører jeg.

Jeg har fået brev fra Askov fra Din kæreste, og han lader til at være særdeles tilfreds med at være der, og der er vist også godt at være. Det værste var, at han skrev, han troede, at hans breve hjem vare komne for sent til "Laura", hvad har Du så tænkt, kære Sanne, dog vel ikke, at han havde glemte Dig for de danske piger. Nu kommer de nok med dette skib. Jeg har ellers mod min vilje bragt ham lidt i vildrede, Simon Hansen fra Klaksvig var herude, og han fortalte mig, at han skulde blive i København til d. 10de Decbr. og så rejse til Leith og derfra hjem til Færøerne med "Smiril", og det skrev jeg så til Din kæreste, for at han måske kunde få S.H. til at tage brev med hjem, men i går fik Absalon brev fra ham, at han skal rejse med det skib, der går til Færøerne d. 1ste Decbr., om Du så får noget nyt brev fra Din ven, ved jeg ikke. Jeg har vildledet Sunneva og Hans på samme måde, jeg vidste nemlig ikke af dette skib at sige førend i dag.

Hvis jeg ikke var så langt borte, vilde jeg i disse dage haft talt med Din fader om en sag, som jeg er kommen i tanker om; jeg så i et blad i går, at en Bødkermester Nikolaisen i Svendborg søgte om en dreng eller forbundter til 1ste Maj, og jeg kom straks til at tænke på Ki, hvis jeg havde turdet, så havde jeg skrevet til ham og spurgt ham, om han vilde tage et ungt menneske fra Færøerne i forbundt, thi det er jeg sikker på, at Ki godt kunde; han har jo arbejdet hjemme hos Din fader, og det var meget bedre for ham at komme i huset hos en familie end at være i København. Men jeg havde som sagt ingen fuldmagt, og derfor turde jeg ikke gøre det. Sig nu alt dette til Din fader og til Ki og spørg dem, om jeg skal skrive til den mand, jeg gør det så gerne, og det er måske ikke for sent, hvis jeg får svar tilbage med dette skib. Jeg har tænkt så meget på Ki, det er slet ikke så rart at være på lærlingehjemmet.

Nu vil jeg ønske, I må få en god og glædelig jul alle sammen derhjemme.

Hils alle så kærligt, og så Gud i vold og kærlig hilsen fra Din hengivne

Bette faster.

Vallekilde, d.27de Nvbr. 1896.

Kære Simon!

Rigtig mange tak for brevet, det glæder mig meget, at opholdet på skolen er så tilfredsstillende, og jeg håber, at tilfredsheden og glæden vil vokse i vinterens løb. Det er også rart, at Du har fået en sådan god fælle at bo sammen med; det er ligesom lidt landsmandskab, ikke sandt.

Det var rigtignok kedeligt, at brevene blev liggende i København, og jeg kende en smule til, hvad det er, ingen brev at få, når man sikkert har ventet det, så jeg er sikker på, at skuffelsen har været stor for dem derhjemme og ængstelsen ikke mindre. Måske der dog kan rådes lidt bod derpå; Simon Hansen fra Klaksvig er i København endnu; han var herude i 8 dage og rejste ind igen til København i Mandags; der bliver han så til nogle dage ind i Decbr, så rejser han til Leith og derfra hjem til Færøerne med "Smiril" d.16de Decbr., så han kan være hjemme lige til jul. Hans adresse i København er:

Købmand Simon Hansen fra Færøerne
Adr. Frk Karen Jensen
Højskolehjemmet, Nørrevoldgade 24
København K.

Hvis Du så vil have brev hjem til jul, kan Du vist godt få ham til at tage dem med, når Du sender dem til ham, og beder ham besøge dem.

Det var mest for at lade Dig vide dette, at jeg skrev i dag, da jeg tænkte mig, at Du gerne vilde have brev hjem så snart ske kunde; jeg ved, at de længes derhjemme og Sanne vel ikke mindst; nu er hun nok bange for, at Du allerede har glemt hende for de danske piger, men det tænker jeg dog, hun kan være rolig for.

Jeg kan ikke få skrevet mere i dag, så derfor kun til slut en rigtig kærlig hilsen

Fra Din hengivne

Bette fæster.

Hils Rasmus og Søren.